

Reial Canal de la Infanta

Sant Joan Despí

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Passeig del Canal

Coordenades:

Latitud: 41.36888
Longitud: 2.05832
UTM Est (X): 421246
UTM Nord (Y): 4580135

Classificació

Número de fitxa 08217 - 49
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU. A9 Catàleg de protecció i rehabilitació del patrimoni. 1995
Número inventari IPEC 933515
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Junta del Canal de la Infanta.
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn
Data de registre de la fitxa: dl., 12/11/2018 - 01:00

Descripció

El Canal de la Infanta és un rec que recull l'aigua del riu Llobregat i abasteix el sector agrícola de la part baixa del Baix Llobregat, tot passant pels termes de Molins de Rei, Santa Creu d'Olorda, Sant Feliu de Llobregat, Sant Joan Despí, Cornellà i l'Hospitalet de Llobregat. A Sant Joan Despí té una extensió de 1'8 km. Des del carrer de Joana Raspall de Sant Feliu de Llobregat entra en terme de Sant Joan Despí per les Begudes, passant per darrera de Can Codina. Després de creuar sota l'autopista, segueix sota el passeig del Canal fins al barri de Sant Pancraç, on entra en terme de Cornellà. Originalment estava descobert, motiu pel qual hi havia diversos ponts i passerres que facilitaven la comunicació interna del poble. Actualment a Sant Joan Despí es troba soterrat en la seva totalitat. A la zona agrícola, el canal té diverses regadores amb bagants que permet desviar l'aigua per regar els horts.

Observacions:

El nom oficial és Canal de la Serenísima Infanta Doña Luisa Carlota de Borbón.

Història

L'origen del canal el trobem en el Canal de Castaños, construït l'any 1817 per transformar el l'àrea de cultiu de secà del Baix Llobregat en regadiu i així augmentar la productivitat agrícola. El nom el rebia en honor al Capità General de Catalunya, Francisco Javier Castaños, el suport del qual fou capdal per la seva construcció. L'any 1924 va canviar de nom pel d'Infanta Doña Luisa Carlota de Borbón. Els 13 salts d'aigua del canal van propiciar la implantació de la indústria en aquest sector ja des de finals del segle XIX. A mitjans del segle XX el canal va quedar pràcticament en desús, degut a la pressió industrial i urbanística, l'abandonament progressiu del camp i la contaminació que l'afectava pels abocaments contaminants que es produïen aigües amunt. Des de fa uns anys, gràcies a la presència de depuradores de tractament d'aigua i a diverses plataformes de defensa del Canal de la Infanta, s'ha salvat de la seva desaparició.

Bibliografia

DOÑATE, I. (coord.). (2015). El Canal de la Infanta: La recuperació d'un patrimoni. Cornellà de Llobregat: L'Avenç de Cornellà de Llobregat.
Inventari del Patrimoni Etnològic de Catalunya. Direcció General de Cultura Popular de la Generalitat de Catalunya.

